

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200945
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, Senec, proti žalovanému P. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX, Z.. Č.. P., Š. XX, o zaplatenie 653,04 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou), doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej „súd“) elektronicky dňa 28. 03. 2019, žalobca, zastúpený advokátom, uplatnil voči žalovanému sumu 653,04 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 653,04 eura od 06. 04. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 870,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 870,- eur, len 5 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 653,04 eura do zaplatenia, náhradu nákladov, spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 60,10 eura a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 23. 04. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500111087, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 870,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 30,79 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č. 8 a viac, ako 3 mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák. bolo žalovanému doručené dňa 21. 03. 2016. K uplatneniu sankcie straty výhody splátok došlo zo strany žalobcu dňa 06. 04. 2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky a keďže tak nespravil, od nasledujúceho dňa je v omeškaní. Celková suma dlhu predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené a predstavujú spolu 653,04 eura, keď žalovaný zaplatil len sumu 455,40 eura. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, žalobcovi vznikol nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 653,04 eura od 06. 04. 2016 do zaplatenia. Uplatnené úroky z omeškania žalobca odôvodnil ustanovením § 517 ods. 2 Obč. zák. a nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. V nadväznosti na zaslanie pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojim právnym zástupcom, si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu nákladov, spočívajúcich v odmene za právnu službu vo výške 49,80 eura a paušálnej náhrady advokátovi vo výške 10,30 eura.

2. Súd zistil, že vo veci nie je možné vydať platobný rozkaz, preto výzvou zo dňa 29. 04. 2019, doručenou advokátovi dňa 02. 05. 2019, bol žalobca v zmysle ustanovenia § 54a Obč. zák., v spojení s § 103 Obč. zák., upozornený na premlčanie uplatneného nároku a v súvislosti s tým bol vyzvaný na späťvzatie žaloby. V odpovedi, doručenej súdu elektronicky dňa 10. 05. 2019, žalobca uviedol, že zosplatnenie úveru nastalo dňa 06. 04. 2016, pričom žaloba bola podaná dňa 29. 03. 2019, teda v priebehu plynutia zákonnej premlčacej doby. Vyslovil názor, že premlčacia doba sa počíta odo dňa, kedy vzniklo právo podať žalobu a domáhať sa žalovanému nároku. Právnu úpravu ustanovení § 101 Obč. zák. a § 103 druhá veta Obč. zák. treba vykladať v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák., ktoré v záujme ochrany spotrebiteľa modifikuje možnosť uplatnenia práva veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v prípade, ak ide o plnenie v splátkach v rámci spotrebiteľského zmluvného vzťahu. Uviedol, že využil právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie splátok úveru na základe výzvy na plnenie, pričom v tom čase žalovaný bol v omeškaní s plnením najstaršej splátky 75 dní. Žalovaný ani po doručení výzvy podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. nespĺnil svoje záväzky riadne a včas, preto ku dňu 07. 04. 2016 žalobcovi vzniklo podľa § 565 Obč. zák. právo domáhať sa splnenia celej pohľadávky. Až okamihom zosplatnenia celej pohľadávky vzniklo právo žalobcu domáhať sa splnenia žalovaného nároku, a preto na podanej žalobe trval v celom rozsahu.

3. Žaloba s prílohami, vyjadrenie žalobcu, doručené súdu 10. 05. 2019, všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie zo dňa 17. 05. 2019, č. k. 6Csp/19/2019-58, ktorým bol žalovaný vyzvaný vyjadriť sa k žalobe, boli žalovanému doručené dňa 16. 08. 2019. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Predmetom konania je nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so žalovaným, ako fyzickou osobou, nepodnikateľom. Potom sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom v konaní ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci. Pretože skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, súd v zmysle § 297 písm. b) CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 08. 10. 2019 o 11.30 hod. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 18. 09. 2019.

5. Listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom, obsah ktorých žalovaný nespochybnil, mal súd preukázané, že žalovaný podpísal v Poprade dňa 14. 04. 2015 žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, číslo zmluvy (VS): 8500111087, pričom pri podpisovaní listiny boli vyplnené údaje, uvedené v bode 5. Žalobca, ako veriteľ, zmluvu podpísal v Bratislave dňa 23. 04. 2015 s tým, že doplnil údaje, uvedené v bode 6 listiny (ďalej aj „Zmluva o úvere“). Vzhľadom na ustanovenie § 44 ods. 1, 2 Obč. zák. potom zmluvné strany písomne dojednali iba tie údaje, ktoré sú totožné v bode 5 aj v bode 6 Zmluvy o úvere, t. j. mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytnutí služieb 50,60 eura, poskytnutá čiastka úveru 870,- eur, splatnosť v 36 mesačných splátkach po 30,79 eura, celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1 195,44 eura, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 % a ďalšie údaje, týkajúce sa revolvingu, ktorý však nie je predmetom tohto konania. Nakoľko v bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN 27,04 % a v bode 6 je uvedená hodnota 26,47 %, v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Obč. zák. údaj o RPMN dojednaný nebol. Zmluva o úvere neobsahuje vôbec dojednanie o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, pričom termíny splatnosti označil žalobca v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 23. 04. 2015, kde dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania bol učený na prvý deň v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky 01. 06. 2015 a dátum splatnosti poslednej splátky 01. 05. 2018. Nakoľko žalovaný uvedené tvrdenia žalobcu nespochybnil, nesporne súd vychádzal z tvrdenia samotného žalobcu o tom, že splatnosť tej ktorej splátky nastala vždy prvého dňa v mesiaci.

6. Žalobca odoslal žalovanému dňa 23. 04. 2015 na jeho účet čiastku 783,- eur z čoho vyplýva, že od poskytnutej čiastky úveru 870,- eur odpočítal poplatok 87,- eur, uvedený v bode 5 aj v bode 6 Zmluvy o úvere. Žalovaný podľa prehľadu platieb splácal úver v sume po 50,60 eura, teda v sume uvedenej v Zmluve o úvere spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb, ktorú dohodu však žalobca súdu nepredložil. Žalovaný spolu splatil žalobcovi sumu 455,40 eura. Podľa rozpisu žalovaný neuhradil splátku, splatnú 01. 11. 2015. Následne poukázal splátku 50,60 eura ešte v mesiaci november a december 2015 a nakoľko žalobca tvrdil, že žalovaný neuhradil 8. splátku, zrejme platbu 18. 11. 2015 zaúčtoval na úhradu splátky, splatnej 01. 11. 2015 a platbu 14. 12. 2015 na úhradu splátky, splatnej 01.

12. 2015. V roku 2016 žalovaný nepoukázal žiadnu splátku, až v roku 2017 dvakrát zaplatil po 50,60 eura, a to 19. 06. 2017 a 17. 07. 2017 - zrejme prostredníctvom zamestnávateľa TATRAPEKO, a.s.

7. Prípiskom zo dňa 15. 03. 2016 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 8, 9, 10 zo zmluvy o revolvingovej pôžičke, pričom suma omeškaných splátok je spolu 151,80 eura. Toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 21. 03. 2016. Následne listom zo dňa 11. 04. 2016 žalobca (výzva vypracovaná L. R. N.) oznámil žalovanému, že v súlade s § 53 ods. 9 Obč. zák. došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok dňa 06. 04. 2016, kedy bol povinný uhradiť neuhradené splátky úveru vo výške 754,24 eura.

8. Podľa § 52 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia mal súd preukázané, že uplatnený nárok je premlčaný. V bode 8.1 Zmluvy o úvere bolo dojednané právo veriteľa zosplatiť všetky záväzky v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac, ako 3 mesiace. Veriteľ toto právo využil a zosplatnil celý dlh z dôvodu omeškania s úhradou splátok č. 8, 9 a 10. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia, splátka č. 8 bola splatná dňom 01. 01. 2016, pričom podľa prehľadu platieb žalovaný v lehote splatnosti neuhradil omeškané splátky spolu 151,80 eura v lehote, ktorú žalobca určil v liste zo dňa 15. 03. 2016, pričom dve splátky po 50,60 eura poukázal až po 06. 04. 2016, ku ktorému dňu žalobca celý dlh zosplatnil. Z uvedeného potom vyplýva, že veriteľ zosplatnil celý dlh z dôvodu omeškania splátky, neuhradenej 01. 01. 2016, odkedy začala plynúť zákonná 3-ročná premlčacia doba, upravená v § 103 Obč. zák. V zmysle citovanej právnej úpravy a konštantnej judikatúry zákonná premlčacia doba takto zosplateného dlhu začne plynúť zročnosťou nesplatennej splátky bez ohľadu na to, kedy veriteľ pristúpil k zosplateniu dlhu. Nie je preto právne významný dátum doručenia oznámenia o zosplatení žalovanému, ani dátum, kedy uplynula lehota, určená žalovaným na zaplatenie omeškaných splátok (podľa tvrdenia žalobcu 06. 04. 2016), ale rozhodujúca je zročnosť tej splátky, nesplatením ktorej sa stal splatným celý dlh. Začiatok plynutia premlčacej doby je v Občianskom zákonníku určený jednoznačným spôsobom a nesúvisí s uplynutím lehoty, upravenej v § 53 ods. 9 Obč. zák. tak, ako to tvrdil žalobca. Vzhľadom na uvedené zistenia 3-ročná premlčacia doba, v ktorej veriteľ mohol uplatniť voči žalovanému nárok na súde, uplynula dňom 01. 01. 2019. Žalobca podal žalobu na súde až dňa 28. 03. 2019 (teda aj po uplynutí splatnosti splátok č. 9 a 10), takže bola podaná po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

15. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Inštitút premlčania pri práve zo spotrebiteľskej zmluvy, bol zavedený do nášho právneho poriadku zákonom č. 343/2018 Z. z. a aplikuje sa na všetky konania, začaté po 05. 12. 2018. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa pritom rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nakoľko predmetom tohto konania je nepochybne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ premlčania dovolal alebo nie, nemohol z dôvodu premlčania priznať žalobcovi uplatnený nárok.

17. Podľa § 544 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

18. Žalobca uplatnil voči žalovanému aj zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy, a to vzhľadom na sankcie, uvedené v bode 8-1, 8-3 Zmluvy o úvere. Zmluvná pokuta je vedľajším právom k hlavnému záväzku. Ide teda o akcesorický záväzok, ktorý predpokladá existenciu hlavného záväzku. Pokiaľ došlo k premlčaniu hlavného záväzku, stáva sa nevyvožiteľnou aj zmluvná pokuta. navyše súd však poukazuje na skutočnosť, že Zmluvu o úvere vopred pripravil veriteľ a žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len zmluvu podpísať v takom znení, ako ju veriteľ vopred pripravil. V zmysle ustanovení § 53 ods. 2, 3 Obč. zák. keďže žalobca nepreukázal opak, súd nepovažoval zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú. Preto súd nevyhovel žalobe ani v tejto časti..

19. Ako nedôvodný súd vyhodnotil aj nárok žalobcu, pokiaľ sa domáhal priznania sumy 83,99 eura z titulu náhrady nákladov, spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. Odhliadnuc premlčania záväzku, na zaplatenie ktorého žalobca vyzval žalovaného prostredníctvom advokáta, žalobca nepreukázal, že mu v súvislosti s vypracovaním pokusu o zmier vznikli náklady v uplatnenej sume a nepreukázal ani účelnosť týchto nákladov.

20. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia a citovanú právnu úpravu preto súd žalobu zamietol.

21. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Náhradu trov konania si uplatnil iba žalobca, ktorý však nebol v konaní úspešný. Žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, si náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú a nakoľko bol v konaní pasívny, nie je možné zistiť ani jeho stanovisko k náhrade trov konania. Súd potom dospel k záveru, že žalovanému nevznikli žiadne trovy, a preto mu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.